

Mataronins, mataronines:

El clam de la Festa Major és a punt d'esclatar.
Ja fa dies que la remor de la gent escalfa carrers i places.

És la veu d'una ciutat mil·lenària, de mar i de muntanya, carrer de Barcelona, eixida sobre el treball. Una ciutat que és el que és gràcies a l'esforç dels seus veïns i veïnes. Una ciutat diversa, plural, mel de mil flors.

És la veu d'una ciutat amb ganes de festa, una festa reconstruïda fa 40 anys per iniciativa popular. Mil gràcies als que ho van fer possible amb la vostra generositat, als que van rescatar el foc, la dansa, la música i el teatre. Després del blanc i el negre de la dictadura, va arribar la llum. I aquesta, la vostra llum, encara ens dura.

És la llum d'una festa de tots, que il·lumina trobades i retrobades, inoblidables moments de germanor. Gaudim de la connexió, de ser una ciutat connectada amb els nostres orígens, amb el nostre patrimoni i amb els nostres potencials de futur: el mar, en valor.

La remor del mar, la remor de la gent...

Sento des de l'Estrena la veu dels grans, que volen ballar sardanes i cantar havaneres. I copso també la il·lusió dels petits, emocionats amb cada cercavila, amb cada dormida...

És la veu dels uns i dels altres, que units en l'alegria, amb ganes de passar-ho bé, estem disposats a gaudir d'aquests dies de foc i figures amb el seny i la rauxa necessaris. Per això, repetim velles consignes: com el "No n'hi ha prou" quan no vulguem que s'adormi en Robafaves, però també de noves, com el "No és no". Que tothom respecti els altres i quedi sempre ben clar quins són els límits de les relacions.

Volem una festa cívica i segura. Que aquestes nits, siguin boges o no, continuïn acabant a trenc d'alba amb la satisfacció de sentir-nos cansats però orgullosos de compartir col·lectivament aquesta gran comunitat.

Celebrem-ho doncs amb música -la del flabiol que celebra 300 anys- i també amb foc, com el de les banyes de la Momerota, que ja fa 40 anys que ens empaita i que, malgrat l'edat, no s'esgota.

Despertem amb les Matinades, amarats de suor, i honorem les nostres patrones, Les Santes, Juliana i Semproniana, amb la Missa de Glòria de Mossèn Blanch.

I si plou...ai, si plou! Refresquem-nos amb paciència, que de festa no n'hi ha prou!

Decantem les penes i sentim la nostra connexió.

Així que finalment us dic:

Que despertin les colles!

Que soni la música!

Que cremi la pólvora!

Que balli la família Robafaves!

Bona Festa Major!

Visca Mataró!

Visca Catalunya!

Glòria a Les Santes!